

Φθιώτιδος Συμεών: «Τα μοναστήρια μας είναι ψυχοθεραπευτήρια»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

Με ένα λαμπρό αναστάσιμο πανηγύρι στο νεόδμητο και περικαλλές Ιερό Μητροπολιτικό Μοναστηριακό Παρεκκλήσιο του Οσίου Παΐσιου του Αγιορείτου στην Μακαρακώμη, με την τελευταία Αρχιερατική Θεία Λειτουργία της Διακαινησίμου Εβδομάδος, ολοκληρώθηκε σήμερα Σάββατο της Διακαινησίμου η μεγάλη περιοδεία του [Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Φθιώτιδος κ. Συμεών](#) σε δεκάδες Ιερούς Ναούς και Ιερές Μονές αυτήν τις τελευταίες 15 ημέρες, κατά την Μεγάλη και κατά την Διακαινήσιμο Εβδομάδα.

Την Παρασκευή της Διακαινησίμου 25 Απριλίου 2025, εορτή της Ζωοδόχου Πηγής το βράδυ, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών τέλεσε την

μεθεόρτια αναστάσιμη ιερά παννυχίδα στο Ιερό Μητροπολιτικό Μοναστηριακό Κάθισμα της Παναγίας στις Βαρδάτες, στην «Σιμωνόπετρα της Λαμίας», όπως χαρακτηρίζει ο Σεβασμιώτατος το βραχώδες και σπηλαιώδες Μοναστηριακό Κάθισμα, το οποίο σαν αετοφωλιά ευλογεί τον κάμπο της Λαμίας και ολόκληρη την πόλη κατά την διάρκεια της οποίας πραγματοποίησε κατά την εκκλησιαστική τάξη την ενθρόνιση της νέας Εφεστίου Ιεράς Εικόνας της Παναγίας Προυσιωτίσσης, αλλά και του νέου Εσταυρωμένου, που πλέον θα ευλογούν καθ' όλο το λειτουργικό έτος το σπηλαιώδες Καθολικό του Προσκυνήματος, άπαντα ευλαβικές προσφορές πλήθους συνδρομητών της Μονής.

Τον Σεβασμιώτατο κ. Συμεών στην Αναστάσιμη και ιδιαίτερα χαρμόσυνη και ιστορική αυτή τελετή πλαισίωσαν ο Άγιος Πρωτοσύγκελλος της Ιεράς Μητροπόλεως Αρχιμ. του Οικουμενικού Θρόνου π. Εφραίμ Τριανταφυλλόπουλος, ο Άγιος Γενικός Αρχιερατικός Επίτροπος της Ιεράς Μητροπόλεως Πρωτ. π. Νεόφυτος Ραφαηλίδης, καθώς και άλλοι πατέρες της Ιεράς Μητροπόλεως, ενώ τους πιστούς και τους ιερείς υποδεχόταν με αγάπη και έκδηλα τα συναισθήματα του σεβασμού και της χαράς ο προσμονάριος του Ιερού Καθίσματος, ο Οσιολογιώτατος Μοναχός π. Ιερόθεος Ηλιάδης.

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος χαρακτηριστικά ανέφερε:

«Σήμερα μας αξιώνει η αγάπη του Θεού εδώ στην Σιμωνόπετρα της Φθιώτιδας, εδώ στο Ιερό αυτό Κάθισμα της Παναγίας των Βαρδατών της Παναγίας Προυσιωτίσσης, της Παναγίας των Ευρυτάνων, της Παναγίας της Ρωμιοσύνης, της Παναγίας όλης της Οικουμένης, να τοποθετήσουμε όχι απλώς μία εικόνα ή έναν Εσταυρωμένο μέσα στον διάκοσμο του Ναού αλλά να τοποθετήσουμε μία ψηφίδα στον πολιτισμό, γιατί είναι αλήθεια ότι η ευλάβεια, η πίστη και η αγάπη των ανθρώπων είναι αυτή η οποία γεννά πολιτισμό, είναι αυτή η οποία αγιογραφεί τους Ιερούς Ναούς, είναι αυτή η οποία χαρίζει υπέροχα ξυλόγλυπτα, είναι αυτή η οποία χαρίζει υπέροχα κτίρια.

Ο φιλόκαλος και ρέκτης προσμονάριος του Ιερού Μοναστηριακού Μητροπολιτικού Καθίσματος της Παναγίας των Βαρδατών και αγαπητός μου και εκλεκτός υιός και αδελφός π. Ιερόθεος κινητοποίησε τη δική σας την αγάπη, συντόνισε την αγάπη σας.

Άλλωστε αυτή είναι η αποστολή ενός υπευθύνου της Εκκλησίας, να ενεργοποιεί την αγάπη των ανθρώπων, να βάζει φωτιά, μία σπίθα έστω μικρή για να ανάβει η φωτιά, να κινητοποιεί τους ανθρώπους, να τους εμπνέει, να τους συντονίζει και κυρίως να τους ενώνει σε ωραίους σκοπούς και σε ωραίους στόχους και αποτέλεσμα αυτής της ένωσης είναι η σημερινή ημέρα που για κάποιους άλλους

ανθρώπους μπορεί να φανεί κάτι το εντελώς ασήμαντο, τι γιορτάζουν και πανηγυρίζουν αυτοί και χαίρονται, για μας όμως τους μικρούς και ταπεινούς και αυτό το λέμε όχι με ταπεινολογία, αλλά γιατί έτσι νιώθουμε και γιατί εκεί βρίσκουμε το μεγαλείο του Θεού, αυτά τα μικρά είναι πολύ μεγάλα.

Ο π. Ιερόθεος έζησε αγωνίες και έχυσε δάκρυα για να φτάσει αυτή η μέρα γιατί αγάπησε αυτό τον όμορφο και απλό στόχο και τον αγαπήσατε και εσείς.

Μέσα στην ατμόσφαιρα, στην οποία ζούμε σήμερα, έχουμε πολλή ανάγκη τέτοιους χώρους ησυχίας, όπως αυτό εδώ το μοναστηριακό κάθισμα. Τολμώ να πω και μακάρι να ήταν κι άλλοι υπεύθυνοι εδώ να το ακούσουν αυτό, ειδικά αυτοί που ασχολούνται με το εθνικό σύστημα υγείας: τα Μοναστήρια και τα Καθίσματα αυτά τα ερημικά και ησυχαστικά της Μητροπόλεώς μας από μόνα τους ως χτίσματα είναι ψυχοθεραπευτήρια.

Μόνο αν καθίσεις λίγο να ηρεμήσεις, να αδειάσει το κεφάλι σου, να απολαύσεις τη θέα, να πάρεις ένα κομποσχοινάκι να πεις ένα «Κύριε ελέησον», να πάρεις ένα βιβλίο μαζί σου να διαβάσεις κάτι όμορφο να ξεκουραστείς νομίζω ότι είναι η ωραιότερη ψυχοθεραπεία».

Ακολούθησε Ιερά Αγρυπνία υπό του Αγίου Πρωτοσυγκέλλου της Ιεράς Μητροπόλεως Αρχιμ. του Οικουμενικού Θρόνου π. Εφραίμ Τριανταφυλλόπουλου.

Σήμερα το πρωί ο Σεβασμιώτατος κ. Συμεών ιερούργησε στον τόπο που αγίασε με το πέρασμα του ο Όσιος Παΐσιος ο Αγιορείτης, στο Ναό του στην Μακρακώμη, που αποτελεί πόλο πνευματικής έλξης, προσευχής και χάριτος για εκατοντάδες πιστούς καθημερινά και βρίσκεται σε ένα καταπράσινο χώρο, ομοιάζοντας με το κελί του Οσίου Παΐσιου στην Παναγούδα του Αγίου Όρους.

Τον Σεβασμιώτατο πλαισίωσαν οι Αρχιερατικοί Επίτροποι με πατέρες των Αρχιερατικών Περιφερειών Μακρακώμης και Σπερχειάδος, καθώς και μοναχοί και μοναχές Ιερών Μονών της Δυτικής Φθιώτιδος.

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος κ. Συμεών χαρακτηριστικά ανέφερε:

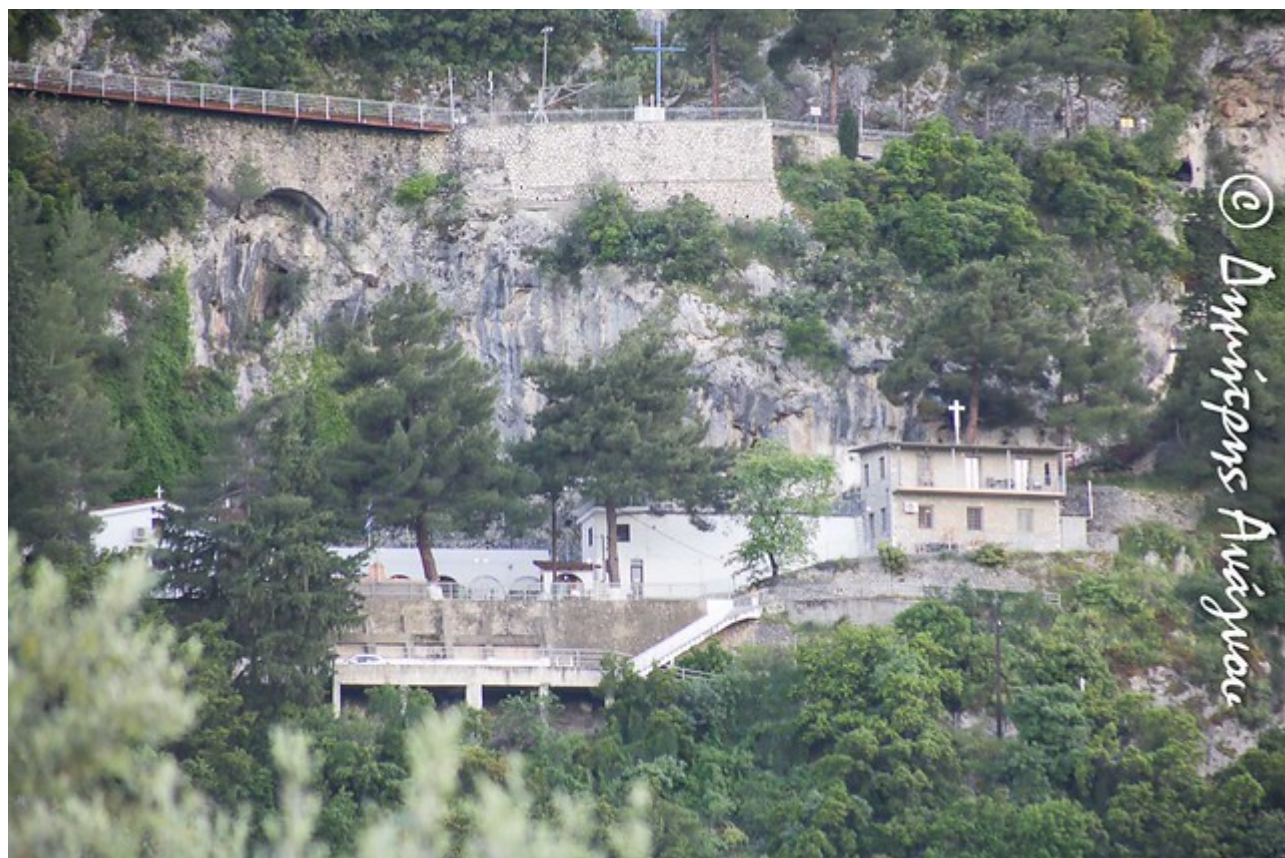
«Ο Όσιος Παΐσιος, όπως ο καθένας τον έχει βιώσει και τον έχει γνωρίσει, αλλά ακόμα και για αυτούς που τον γνωρίζουν ακόμη και τώρα, μέσω ακόμη και μιας τηλεοπτικής κινηματογραφικής παραγωγής, δεν υπήρξε τίποτε άλλο, παρά μία λαμπάδα της αναστάσεως αναμμένη, ένας κήρυκας της αναστάσεως του Χριστού μέσα στον κόσμο, όπου κι αν βρέθηκε στην πορεία της ζωής του από τα πρώτα του βήματα μέχρι τα τελευταία δευτερόλεπτα της ζωής του εκήρυξε την ανάστασιν πάσιν έθνεσιν και πάσιν ανθρώποις, κήρυξε τη νίκη πάνω στον θάνατο,

κήρυξε τη ζωή, την ελπίδα, την αγάπη ανάμεσα στους ανθρώπους και αυτή είναι η παρακαταθήκη την οποία άφησε αυτός ο Άγιος Γέροντας για όλους μας ανεξαιρέτως. Είναι βέβαιο ότι ευρισκόμενος και εδώ στη Μακρακώμη ευρισκόταν προσευχόμενος, προσευχόμενος και προσδοκώντας ανάσταση νεκρών και ζωή του μέλλοντος αιώνας.

Όλος ο μοναχισμός και όλη η επιλογή της οσιακής ζωής εδράζεται πάνω σε μία ελπίδα που είναι βεβαιότητα. Στην ελπίδα της Αναστάσεως. Ο μοναχός επιλέγει να πεθάνει κατά κόσμον, γιατί πιστεύει στην Ανάσταση. Αν δεν είχε ελπίδα, προοπτική και βεβαιότητα Αναστάσεως δεν θα είχε επιλογή ζωής του τον θάνατο, τον εκούσιο θάνατο, γιατί αυτή είναι η επιλογή του μονάχου.

Επιλέγει εκουσίως να πεθάνει για να ζήσει, να γίνει σπόρος που να ταφεί κάτω στη γη για να ανθίσει στον ουρανό. Εγκαταλείπει πατέρα, μητέρα, αδελφούς, αδελφάς, φίλους, οικείους, συγγενείς, εγκαταλείπει την πατρίδα του, τον τόπο του, αποδέχεται εκουσίως να συκοφαντηθεί, να κοροϊδευτεί από τους ανθρώπους, να το θεωρήσουν ούτε λίγο ούτε πολύ ως έναν αποτυχημένο, που δεν ήξερε τι να κάνει στη ζωή του, ως έναν κακομοίρη που δεν είχε στον ήλιο μοίρα και γι' αυτό έκανε αυτή την επιλογή, όλα αυτά ένας μοναχός τα αποδέχεται εκ των προτέρων και εκουσίως, να τον βρίζει ο καθένας, να έχει άποψη για τη ζωή του ο κάθε ένας κάθεται στο καφενείο και πίνει τον καφέ του και αγορεύει επί παντός επιστητού, αυτή την επιλογή έκανε ο μοναχός»

Στις Ιερές Ακολουθίες έψαλαν χοροί ιεροψαλτών, μαθητών του Ωδείου της Ιεράς Μητροπόλεως Φθιώτιδος «Γερμανός ο Μελωδός» υπό τον Διευθυντή Δρ. κ. Ανδρέα Ιωακείμ, μεταδόθηκαν απευθείας από τον Ραδιοφωνικό Σταθμό της Ιεράς Μητροπόλεως (89,4 Fm) και από διαδικτύου, ενώ παραβρέθηκαν οι τοπικοί άρχοντες και φορείς και πολλοί πιστοί.

© Δημήτριος Ανάγνου